

Có Công Mài Sắt Có Ngày Nền Kim

Băng đi mấy năm rồi không ghé Hội Hoa Lan. Chắc hẳn bây giờ đông vui lắm? Tuy không đến được nhưng tôi vẫn nhớ.

Nhớ nhứt là ngày nào tập tễnh chơi Lan, có một chuyện khiến mình không thể nào quên được. Lúc ấy vừa không tiền mua loại Lan đắt giá (Lan Úc, cả 100 Đô 1 cành) vừa sợ non tay nghề lỡ để Lan chết thì đau lòng và cũng đau bụng... lắm!

Khi thấy Bác Đáng tách chậu Lan Úc hiếm quý bác từng nuôi mấy mươi năm để chia cho các chị trong hội lan, có 3 cọng lan mà chỉ 1 cọng có 1 lá, mình nhặt từ giỏ rác mà bác Đáng vừa bỏ. Trước khi lấy nó mình có hỏi bác Đáng, liệu nó có sống nổi không, lúc đó trong 3 cọng thì có 2 bị xén đi nửa phần gốc nên coi như không có tí rễ nào. Bác trả lời rằng chị khéo nuôi thì nó sống. Lúc đó mình không hiểu khéo nuôi là thế nào, nhưng cứ lấy về trồng thử xem sao!

Thế rồi mang về chắp 2 cọng bị xén gốc vào với nhau rồi 3 cọng trồng chung vào một chậu, treo nó ở patio ngay chỗ ra vào cửa sau; rồi cứ hằng ngày vào ra thì phun cho nó tí nước. Một ngày kia nhìn lại thì thấy có chồi nhỏ lú ra, mừng quá vậy là nó đã sống; còn sống ra sao cũng chưa dám tưởng đến.

Vậy rồi cứ một vài năm thay chậu, thay được vài ba lần, tuy nó chưa ra hoa nhưng khiêng nó muốn hết nổi. Có lần mình hỏi bác Đáng bao giờ nó mới ra hoa. Bác nói từ 3 đến 5 năm. Giờ đây hình như cũng quá 5 năm, nay thấy có nhiều cành có lưỡi mè hy vọng nó đậu được hoa, khi nó trở hoa thì chắc chắn sẽ mang vào Hội trình diện.

Kết quả của hai chậu: 1 Chậu từ chồi keiki:

1 Chậu từ 3 cọng:

Bây giờ nhìn lại thấy thành quả sau mấy năm bỏ công thật không phí ưởng, nên cũng tự hào mà khoe một chút với anh chị em nào mới vào hội Hoa Lan để hứng chí mà đeo đuổi.

Cali, 11-11-2011
Lê Thu Võ